

което е връло три дни въ водѣ разиѣсенѣ съ пепель и варѣ, и напълнено съ пиперѣ, мустардѣ и рѣпки (морко).

Безъ питѣтъ и безъ прѣдреченытъ три ястія вечерята не станвала, тѣй да кажемѣ, православна.

Праздницитѣ ся искараватѣ съ малкы драматическы прѣдставленія, подобны на отколѣшнытъ тайнства на Галатыѣ. и)

Ангорскыѣ козы

—0—

Великолѣпныѣ источны шалозе възбуждатѣ у жены-тѣ горещы желанія, защото нѣма по-пълны и по-жилавы платове на свѣта отъ тѣзи, които идѣтъ отъ Индіѣ и Малѣ Азіѣ. Но пакѣ не трѣба да смѣсямы индіѣскыѣ шалове съ малоазійскыѣ: първитѣ ся правятѣ отъ козинѣтъ на Тибетскыѣ козы, а вторитѣ — отъ козинѣтъ на другѣ еднѣ козѣ, която са нарича Ангорска или Енгюрска.

Ангорската козѣ, до 1848 г., бѣше твърдѣ малко позната въ Европѣ. Нѣкои пѣтници сѣ споменували за нейѣ, но тѣхныѣ думы никога не сѣ были близу до истинѣтъ. Само въ 1855 г. Европа получи точнѣ и подробны описанія за този родѣ козы отъ ученыйтѣ русецѣ Г. Чихачева. Отъ тогѣзи много екземпляри отъ тѣзи козы сѣ ся внесли въ Европѣ.

Ангорската коза не ся отлѣчава отъ обыкновенныѣ козы по нищо друго, освѣнь по гжѣгѣтъ, копривѣстѣтъ и дѣлѣтъ си козинѣ. Друго пакѣ малко отлѣчіе сѣ нейныѣ плоскы уши, избѣрнѣты малко навънѣ. Въ всичко друго тя е прилична на обыкновенныѣтъ козѣ. Козината ѣ бѣва необыкновенно дѣлга особенно надѣ прѣднитѣ ѣ крака.

Това хубаво животно ся вѣди и благоденствува въ еднѣ областѣ, която ся простира отъ Кѣзѣль-Ирмакъ до Севри-Хисарѣ и отъ линіѣтъ на послѣдній градѣ до Софранбали, Кастамуни и Баязитѣ. Срѣщатѣ ся стада и отвѣнѣ тѣзи областѣ, но тѣ сѣ въобще отъ по-долнѣ родѣ. Най

и) Праздницитѣ ся свѣршвали до скоро и у насѣ съ разны игры по водѣтъ наричаны вѣлчугванія, сега изпуснѣты повече.